

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
1.2 Facultatea / Departamentul	CHIMIE-BIOLOGIE ȘI GEOGRAFIE/GEOGRAFIE
1.3 Catedra	GEOGRAFIE
1.4 Domeniul de studii	GEOGRAFIE
1.5 Ciclul de studii	LICENȚĂ
1.6 Programul de studii / Calificarea	GEOGRAFIA TURISMULUI

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	BIOGEOGRAFIE						
2.2 Titularul activităților de curs	Prof. univ. dr. habil. Mircea VOICULESCU						
2.3 Titularul activităților de seminar	Lect. univ. dr. Alina Satmari						
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	I	2.6 Tipul de evaluare	Examen	2.7 Regimul disciplinei	F

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	4	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	2
3.4 Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	28
Distribuția fondului de timp:					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					18
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate / pe teren					8
Pregătire seminarii / laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					6
Tutoriat					6
Examinări					6
Alte activități					
3.7 Total ore studiu individual	38				
3.8 Total ore pe semestru	100				
3.9 Numărul de credite	4				

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	Fundamentală
4.2 de competențe	Nu este cazul

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. Sala de desfășurare a cursului	Amfiteatru cu aparatură necesară susținerii cursului sau sistem audio video pentru participarea online la curs. Cursurile se vor desfășura în mod fizic sau în funcție de incidența crescută a pandemiei pe platforma Google meet și e-learning
5.2. Sala de desfășurare a laboratorului/seminarului	Sală de laborator cu echipament necesar (computere, soft-uri dedicate, videoproiector) susținerii lucrărilor de laborator sau calculatoare cu system audio video și conexiune la Internet. Lucrările se vor desfășura în mod fizic sau în funcție de incidența crescută a pandemiei pe platforma Google meet și e-learning

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	cunoștințe teoretice legate de explicarea și interpretarea unor procese și fenomene geografice; cunoștințe practice legate de achiziționarea datelor geografice din diferite surse; cunoașterea caracteristicilor arealelor biogeografice; cunoașterea specificului structurilor vegetale și animale în corelație cu ansamblul factorilor abiotici și biotici; cunoașterea marilor biomuri terestre; cunoașterea repartiției spațiale a structurilor vegetale și animale și a importanței regionării biogeografice.
Abilități	abilitatea de a aplica metode și tehnici cantitative de analiză geografică în identificarea și soluționarea problemelor spațiale legate de mediul înconjurător; aplică metode științifice și tehnici de analiză statistică efectuează cercetare științifică; analizează datele referitoare la protecția mediului pentru identificarea unor dezechilibre de mediu și oferirea unor soluții menite să promoveze dezvoltarea durabilă; efectuează muncă de teren; predă geografia.
Responsabilitate și autonomie	aplicarea strategiilor de muncă eficientă și responsabilă, pe baza principiilor, normelor și a valorilor codului de etică profesională; aplicarea tehnicilor de muncă eficientă în echipă multidisciplinară, atitudine etică față de grup, respect față de diversitate și multiculturalitate, acceptarea diversității de opinie; autoevaluarea nevoii de formare profesională continuă în scopul inserției și adaptabilității la cerințele pieței muncii.

7. Conținuturi

7.1. Curs	Metode de predare	Observații
Introducere: definiția și obiectul de studiu al Biogeografiei. Legăturile biogeografiei cu celelalte discipline geografice și biologice. Biosfera, locul, rolul și importanța viețuitoarelor în cadrul Biosferei.	Prelegerea științifică introductivă	Pișota, I. 2003. Biogeografie, Edit. Univ., București.
Elemente de corologie: diseminarea și modul de diseminare a organismelor, arealul biogeografic, cartarea arealului, tipuri de areale.	Prelegerea științifică introductivă	Pișota, I. 2003. Biogeografie, Edit. Univ., București.
Elemente de ecologie: factorii energetici și factorii hidrici, factorii edafici, factorii mecanici și factorii orografici sau geomorfologici, factorii biotici.	Prelegerea științifică introductivă	Pișota, I. 2003. Biogeografie, Edit. Univ., București.
Elemente de biocenologie: definirea ecosistemului și părțile sale component. Indici de analiză cantitativă.	Prelegere științifică introductivă	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.
Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul acvatic: apele marine și oceanice. Regionarea biogeografică a Oceanului Planetar	Prelegerea științifică introductivă	Pișota, I. 2003. Biogeografie, Edit. Univ., București
Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul terestru: vegetația și fauna zonelor de tundră	Prelegere științifică introductivă	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.

Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul terestru: stepele din Eurasia, Africa de Nord și din Noua Zeelandă, preeriile nord-americane, pampasurile din America de Sud, savanele din Africa, America de Sud, Asia de Sud și Australia	Prelegerea științifică introductivă	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.
Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul terestru: pădurile tropicale umede din America de Sud, Africa și din Asia de Sud și Sud-Est	Prelegerea științifică introductivă	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.
Domeniile de viață ale globului terestru. Domeniul terestru: pădurile cu frunze căzătoare, pădurile de conifere din emisfera boreală, tufișurile de ericacee. Domeniul subteran	Prelegerea științifică introductivă	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.
Regiunile biogeografice ale globului terestru. Regiunea holarctică, neotropicală, Regiunea Indo-Malayeză, regiunea Australiană, regiunea Polineziană, regiunea Antarctică.	Studii de caz, dezbateră	Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.

Bibliografie

Boardman, J, Poesen, J. 2006. Soil erosion in Europe. John Wiley & Sons.

Braque, R. 1988. Biogéographie des continents, MASSON, Paris, Barcelone, Milan, Mexico. Brown, J. H. (1983), Biogeography, The C.V. Mosby Company, St. Louis, Toronto-London.

Călinescu, R. și colab. 1969. Biogeografia României, Editura Științifică, București.

Cox, C.B., Moore, P.D. 2005. Biogeography. An ecological land evolutionary approach. Balckwell Publishing.

Darlington, J., P. 1992. Zoogeography, the geographical distribution of animals, John Wiley & Sons Inc. Publisher.

Huggett, R.J. 2004. Fundamentals of Biogeography, Psychology Press, 439.

Lomolino, M.V., Brown, H.J. Biogeography, Oxford University Press, 878.

Millington, C.A., Walsh, J.S., Osborne, E.P. 2001. GIS and Remote Sensing Applications in Biogeography and Ecology, Volumul 1, Springer, 333.

Mol, van, J.J. 1995. Elements de zoogéographie, les régions néotropicales australienne & les faunes insulaires, résumé du cours, Université Libre de Bruxelles.

Muică, C., Geacu, S., Sencovici, M. 2006. Biogeografie generală, Editura Transversal.

Lupașcu, A. 2004. Biogeografie cu elemente de ocrotirea și conservarea biodiversității, Editura Terra Nostra, București.

Pișota, I. 2003. Biogeografie, Editura Universitară, București.

Pop, I. 1977. Biogeografie ecologică, vol. I, II, Editura Dacia, Cluj-Napoca. Pop, I. (1977), Biogeografie ecologică, vol. I, II, Editura Dacia, Cluj-Napoca.

Tivy, J. 1993., Biogeography, A Study of Plants in the Ecosphere, Third Edition, Longman.

7.2. Lucrări practice	Metode de predare	Observații
Introducere. Prezentarea tematicilor. Organizarea activităților.	explicația, demonstrația, exercițiul, dezbateră liberă	2h
Spații verzi urbane 1 – etapa de teren. Prezentarea metodologiei de lucru, cartare de teren utilizând Google My Maps, identificarea speciilor folosind o aplicație mobilă de tipul PlantNet, măsurarea circumferinței arborilor, realizarea unui mic determinant de floră spontană (după frunză).	explicația, demonstrația, exercițiul, dezbateră liberă	6h
Spații verzi urbane 1 – etapa de laborator. Descărcarea datelor din teren, reprezentare cartografică, observații geografice de echipă	explicația, demonstrația, exercițiul, dezbateră liberă	4h

Biomuri pe Glob. Reprezentare cartografică. Analiză corelată latitudinal și longitudinal. Observații geografice de grup.	explicația, demonstrația, exercițiul, dezbateră liberă	2h
Diagrame climatice (histofenograma, climatograma Peguy, diagrama ombrotermică). Indici climatici: de Martonne, Indicele Gams – favorabilitatea pentru fag. Reprezentarea cartografică a unui biom. Observații de echipă privind altitudinea (max și min absolut, interval de frecvență mare)	explicația, demonstrația, exercițiul, dezbateră liberă	4h
Regionarea biogeografică – include prezentarea individuală a unui biom (include imaginea de peisaj, 5 exemple de plante și 5 exemple de animale caracteristice, prezentarea unui endemism)	explicația, demonstrația, exercițiul, dezbateră liberă	8h
Concluzii finale		2h

Bibliografie

Anderson, M. 1997. Introduction to Diagrammatic Reasoning. Retrieved 21 July 2008.
 Charre, J. 1997. Dessine-moi un climat. Que penser du diagramme ombrothermique? Mappemonde 2:29-31.
 Dougenik, J.A., Chrisman, N.R., Niemeyer, D.R. 1985. An algorithm to construct continuous cartograms. Professional Geographer 37:75-81.
 Gabriels, D. 2006. Assessing the Modified Fournier Index and the Precipitation Concentration Index for Some European Countries. Soil Erosion in Europe, John Wiley & Sons eds.
 Hill, R.A., Weingrill, T., Barrett, L., Henzi, S.P. 2004. Indices of environmental temperatures for primates in open habitats. Primates 45:7-13.
 Lacoste, A., Salanon, R., 1969. Éléments de biogéographie et d'écologie. Nathan.
 Pătroescu, M. 1987. Indici ecometrici climatici și raportul lor cu învelișul biotic în spațiul Subcarpaților dintre Râmnicu Sărat și Buzău. Analele Universității din București, Seria Geografie, XXXVI.
 Peterson, G.N. 2009. GIS Cartography. A Guide to Effective map Design. Taylor & Francis.
 Satmari, A. 2010. Lucrări practice de biogeografie. Ed. Eurobit, Timișoara.
 Voiculescu, M. 2002. Biogeografie. Caiet de lucrări practice. Ed. Mirton, Timișoara.
 Wolf, E.B. 1997. Cartogram Creator - User's Perspective - GIS Application Support.

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Stimulează implicarea personală a studenților în identificarea unor areale specifice din punct de vedere al structurării biogeografice la nivel local și regional.
 Facilitează inițierea din partea studenților a unor contacte și eventuale colaborări cu organisme și instituții de profil din domeniul protecției și conservării biodiversității.

9. Utilizarea instrumentelor bazate pe inteligența artificială generativă

Pentru realizarea sarcinilor definite la secțiunea de evaluare, nu este permisă utilizarea instrumentelor Iagen pentru generarea de idei/slogan/design/imagini/rescriere de text, editare/review etc.

Exemplele cele mai cunoscute de instrumente IAgene includ, dar nu se rezumă la: ChatGPT, Google Gemini, Copilot pentru text sau MidJourney pentru imagini.

Fiecare student va preciza, într-o declarație redactată distinct pentru fiecare sarcină de lucru, conform modelului din anexa 3 a [Regulamentului privind utilizarea inteligenței artificiale generative în procesul educațional la UVT](#), instrumentul pe care l-a utilizat, modul în care a fost utilizat și partea din sarcină în care acesta a fost utilizat. Declarația va fi menționată de student la începutul sarcinii de lucru elaborate.

10. Evaluare

Tip activitate	10.1 Criterii evaluare	10.2 Metode evaluare	10.3 Pondere notă
10.4 Curs	Examen scris 70% din nota finală	Verificare scrisă examen	70%
10.5 Seminar/labolator	Examene orale	Evaluarea referatelor științifice	15%
		Evaluarea activităților practice	15%
10.6 Standard minim de performanță			
Studenții pot obține nota 5, dacă îndeplinesc cel puțin 50% din cerințele la examen la care prezența este în conformitate cu Regulamentul UVT și din cerințele minimale la activitățile de lucrări practice, la care prezența este obligatorie (realizarea anchetelor de teren, a interviurilor, exploatarea rezultatelor care vor fi incluse în dosarul de lucrări practice al studentului, prezentarea rezultatelor, participarea la dezbateri etc.)			

Data completării
14.09.2026

Semnătura titularului de curs

Semnătura titularului de seminar

Data avizării în catedră/departament

Semnătura șefului catedrei/departamentului